

अद्वैतसंढन.

२३४४

छपायी प्रसिद्ध करनार

महाराज श्रीविहारीलालजीनी आज्ञाथी

पंड्या दोलतरांम किशंपाराम.

नडीयाद मध्ये

हभाण भागोळे कुंभारपोळमां मेहेता सुग्जराम

नथुलाले पोताना प्रेसमां ल्हापुं.

संवत् १९४१—मने १८८४

कंपित रु०-२-०

૨૩૪૪

અદ્વૈત સ્વંડન.

ૐશ્રીસ્વામિનારાયણાય પરબ્રહ્મ
ણે નમોનમઃ ॥ સદેવસૌમ્યેદમગ્ર
આસીદેકમેવા દ્વિતીયં બ્રહ્મ એ
આદિક જે બ્રહ્મને કહેવાવાલિ શ્રુ
તિયો તેનો અનુન્નવે રહિત જે આ
ધુનિક જ્ઞાની તે સજાતીય વિજા
તાયને સ્વગત એદ રહિત બ્રહ્મ છે
એવિ રિત્યે અર્થ કરેછે તેમાં મોટા
મોટા બાધ આવેછે તે કહિયે છૈયે
જે બ્રહ્મ શબ્દ થકિ ઉત્તર જે એક
વચન વિન્નક્તિનુ છે તેણે કરિને બ્ર
હ્મ એક સિદ્ધ છતાં એક પદ શાવા

स्ते आप्यु तो तु कहिश के सजा
 तीय चेदनि व्यावृत्तिने अर्थे आ
 प्यु छे तो अमे पुछीये छैये जे ब्र
 ह्म सजाति चेद छे ने ते कियो ने
 जो छे तो तेनि निवृत्ति केम थशे
 ने जो सजाति नथि तो एक पद
 व्यर्थ पड्युं तेम छतां एवकार शा
 माटे आप्यो तो तमे कहेशो के वि
 जातिय चेदनि निवृत्तिने अर्थे क
 ल्यो छे ते पण जो विजानीय चेद
 स्वसिद्ध छे तो तेनि निवृत्तिने अ
 र्थे कहि शकाय ते पण चेद नथी
 तारे ए वकार पण व्यर्थ पड्यो अ
 ने अद्वितीय पद तो गुणवडे करि

ને પણ સદ્વિતીય પણાને નથિ સ
 હન કરતુ ત્યારે ત્યાં પુછવાનુ કે ક
 લ્યાણ ગુણે રહિત ને આનંદ રહિ
 ત એવા બ્રહ્મની સેવાથિ શિ તમારે
 મતે પુરુષાર્થ સિદ્ધિ થઈ? કાંઈ ન થ
 ઈ; શાંથે કે જ્યારે બ્રહ્મમાં આનંદ
 નથિ રહ્યો ત્યારે એને જાણનારને
 એ આનંદ ક્યાંથિ આપશે? માટે એ
 કાંઈ બ્રહ્મ નિરૂપણ થયુ કહેવાય
 નહિ, કેમ જે શ્રુતિયે સમ્પ્રિદાનંદ
 એવું બ્રહ્મ કહ્યું છે, તે જ્યારે તમે સ
 ત્ય કહેતા હો તો સાંનહો, અમે
 કહિયે છેયે જે સત્ શબ્દે કરિને અ
 વિનાશિપણું એ એકુ નેદ ને ચિન્

શબ્દે કરિને પ્રકાશપણું એ વિજો
 નેદ ને આનંદ શબ્દે કરિને સુખ
 પણું એ ત્રિજો ભેદ એવિ રિત્યે એ ત્ર
 ણ સ્વગત ભેદ બ્રહ્મને વિષે આ-
 વ્યા માટે એ નેદનિ નિવૃત્તિ કર-
 તાં તો સર્વ શુન્યવાદ સિદ્ધ થયો
 અને તમે કેશો જે એતો જડમિ-
 થ્યા ને દુઃખરૂપ એવિ જે માયા તે
 થિ વિલક્ષણ બ્રહ્મ તેનાં સચ્ચિદા-
 નંદ એ ત્રણ વિશેષણ છે તારે તેમાં
 આ આશંકા છે જે એ ત્રણ વિશે
 ણરૂપ જે બ્રહ્મનાં લક્ષણ તેથિ પૃ
 થક્ બ્રહ્મ વસ્તુ શું છે તે કહો, ત્યારે
 તમે કહેશો જે એ બ્રહ્મ તો સચ્ચિ-

દાનંદ ધર્મ છે ત્યારે એમાં આ આ
 શંકા છે જે એ ત્રણ ધર્મ એજ બ્રહ્મ
 છે કે એ ત્રણ ધર્મ જેમાં રહ્યા છે
 તે બ્રહ્મ છે તારે તમે કે'શોજે એ ત્ર
 ણ ધર્મ જેમાં છે એવું બ્રહ્મ છે તારે
 તેમાં આ આશંકા છે જે એ ત્રણ
 ધર્મ જેમાં રહ્યા છે તે ધર્મિ શું વ-
 સ્તુ છે ને આ આશંકા જે ન જાણે
 તેને બુદ્ધિમાન ન જાણવો એવિ શિ
 વ્યે સ્વગત આદિક ખેદ રહિત પ-
 ણા એમાં એવાબહુ બાધ આવે છે ને
 શ્રુતિમાં એમ કહ્યું છે જે એટલા એ
 વું જે બ્રહ્મ તેણે માયા સામુ જોયુ
 તારે બ્રહ્મ જે નેત્રવાન થયુ ને પો

૬

તા થેંકિ અન્ય જે માયા તે સામું
જોયું એમ કલ્યામાં માયા ને બ્રહ્મ
એ બે વસ્તુ સિદ્ધ થયાં એ વિજાતી
ય જ્ઞેદ થયો અને વલ્લિ શ્રુતિયે
કલ્યાં છે જે બ્રહ્મ તેણે એમ સંકલ્પ
કર્યો જે હું બહુરુપે થાઉં તે એ વા
તમાં બ્રહ્મ હૃદયવાન થયું ને મન-
વાલું થયું અને એવી રીતે જોવારૂ
પ ને સંકલ્પ કરવારૂપ જે ક્રિયા
તેને કરવે કરિને ક્રિયાવાન બ્રહ્મ
થયું ને જે ક્રિયાવાન હોય તે મૂર્તિ
માન હોય ને જે મૂર્તિમાન હોય તે
એક દેશમાં રહ્યો હોય તે વિજા
સ્થાનમાં રહ્યો હોય તેની સાંમુજુ

વે અને તમે કે'શોજે એક બ્રહ્મજ છે
 તે બહુ જીવરૂપે થયું છે તારે તેમાં
 પણ આ મોટો બાધ આવે છે જે
 સદા જ્ઞાનવાનને સ્વતંત્ર ને માયા
 યે રહિત ને અક્ષર ને નિર્બંધ એવું
 જે બ્રહ્મ તે બહુ જીવરૂપ થયું તારે
 એ બ્રહ્મ અજ્ઞાનિ થયું ને પરતંત્ર થ
 યુંને માયા વેષિત થયું ને ક્ષણજ્ઞા
 વે જુક્ત થયું ને બંધને યુક્ત થયું ને
 એવિ રીત્યે અજ્ઞાનાદિક દોષ યુ-
 ક્ત થયું જે બ્રહ્મ તેને નજને કરિને
 અજ્ઞાનાદિક દોષ કેમ ટલશે આ
 ને તમે કે'શો, એ અજ્ઞાનાદિક દો
 ષ તો માયાને સંબંધે કરિને છે ૫-

૧ સ્વતઃ સિદ્ધ બ્રહ્મમાં કયાં છે તા
 ૨ રે તેમાં અમે પુછીયે છૈયે જે ૧ બ્ર-
 ૩ હ્મને માયાના સંબંધ તે સ્વઇચ્છાયે
 ૪ થયો છે કે પર ઇચ્છાયે કરિને થયો
 ૫ છે અને જો સ્વઇચ્છાયે કરિને કે'શો
 ૬ તો ૧ અજ્ઞાનાદિક દોષે કરિને જે
 ૭ સુખ દુઃખાદિકનું ઝોક્તાપણુ તે બ્ર-
 ૮ હ્મ પોતે પોતાની મેલે પોતાને વિષે
 ૯ કર્યું કેહેવાય તારે ૧ બ્રહ્મમાં બુદ્ધિ
 ૧૦ માનપણું આવ્યું કેમજે જે હાથો
 ૧૧ મનુષ્ય હોય તે પોતાને દુઃખ થાય
 ૧૨ એમ કરતો નથી અને જો પર ઇચ્છા
 ૧૩ યે કરિને કે'શોતો બ્રહ્મ તે માયાને
 ૧૪ આધિન થયું પણ સ્વતંત્ર ન થયું મા

ટે માયા સબલ જે બ્રહ્મ તેને નજ
 ને કરિને માયા ક્યાંથિ ટલશે અ
 ને નગવદ્ધીતામાં કલ્હું છે જે મારા
 ધામને જે પામું છે તે પાછો ફરિને
 આ સંસારમાં આવતો નથિ ને
 આતો અક્ષર એવું જે પોતે બ્રહ્મ તે-
 જ ક્ષરનાવને પામિને બહુ જીવરુ
 પ થયા એ મોટો બાધ આવ્યો અ
 ને તમે કેશો જે પોતે બ્રહ્મ ક્યાં બ-
 હુરૂપે થયું છે એતો જેમ જલે નરેલ
 મૃતિકાનાં બહુ પાત્ર તેને જોગે ક
 રિને એક સર્ય તે પ્રતિબિંબરૂપે બહુ
 જણાય છે ॥ તેમ એક બ્રહ્મ છે તે અ
 વિદ્યારૂપે બહુપણને પામિ જે મા

યા તેને યોગે કરિને બહુરુપે જણા
 યછે તારે તેમાં આ મોટો બાધ આ
 વે છે જે પ્રતિબિંબ તો જે સૂર્યનિ પે-
 ઠે એક દેશમાં રહ્યો હોય તેનું જ કે
 હેવાય પણ જેનું સર્વને વિષે સમપ
 ણે વ્યાપકપણું હોય તેનું પ્રતિબિંબ
 ન કે'વાય માટે તમારે મતે સર્વને
 વિષે સમપણે વ્યાપક એવું જે એક
 અદ્વિતીય બ્રહ્મ તેનાં બહુ જીવરુપે
 પ્રતિબિંબ થયાં છે એમ નહિ કે'વાય
 ને પ્રતિબિંબ કેહેશે તો વ્યાપકપ-
 ણું નહિ કેહેવાય ને વલ્લિ જલ જે-
 વું ને કાચ જેવું જે નિર્મલ પદાર્થ
 હોય તેને વિષે એક દેશી જે સૂર્યા-

દિક તેનાં પ્રતિબિંબ ઘટે પણ અંધ
 કારરૂપ એવિજે અવિદ્યામાયાતેને
 વિષે બ્રહ્મનું પ્રતિબિંબ ન ઘટે તે સા
 રુ એ પ્રતિબિંબ વાદ તે સ્વોટોછે. અ
 ને તમે કેહેશો જે જેમ આકાશ છે
 તે ઘટમટરૂપ ઉપાધિયે કરિને બ-
 હુરૂપે જણાય છે તેમ એક અદ્વિતી
 ય જે બ્રહ્મ તે કારણ અવ્યાકૃત
 આદિક દેહને યોગે કરિને જીવ
 ઈશ્વરપણે કરિને બહુરૂપ થયા જ-
 ણાય છે તારે એ વાદને વિષે બ્રહ્મના
 અદ્વિતીય પણાનિ હાનિ થાય એ
 મોટો બાધ આવે છે તથા એ દૃષ્ટાંત
 તે સિદ્ધાંત સાથે મલતુ આવતુ ન-

થિ કેવિ રીત્યે તો એક આકાશ બી
 જી પૃથિવી ત્રિજા પૃથ્વી થકી થ-
 યા એવા ઘટમટ ને ચોથો એ ઘટ મ-
 ટ ઉપાધિનો કરનારો કુંજાર એ ચા-
 ર થયાં તેમાં આકાશ જડને શુન્ય
 છે ને પૃથ્વી પણ જડ છે ને પૃથ્વીનાં
 કાર્ય જે ઘટ મટ તે પણ જડ છે ને તે
 ઘટ મટનો કર્તા જે કુંજાર તે આ-
 કારવાનને ચૈતન્ય છે અને એક અ-
 દ્વિતીય ને અકર્તા ચૈતન્ય જે બ્રહ્મ
 તે આકાશને ઠેકાણે છે ને માયા તે
 પૃથ્વીને ઠેકાણે છે ને કારણને અ-
 વ્યાકૃત શરીર તે ઘટ મટને ઠેકાણે
 છે ને ચોથો એ ઘટ મટનો કર્તા કું

ભાર તેનિ પેઠે કારણને અવ્યાકૃત
 શરીરરૂપ ઉપાધિનો કર્તા કોણ છે
 તે તમે કહો ને જો ન કહો તો એવા
 દાંડો છે અને જો કર્મને માયા
 આદિક વસ્તુ તેને કર્તા કેહશે તો
 એ કર્મને માયા આદિક વસ્તુ તેતો
 જડ છે તે જડને વિષે કર્તાપણું ઘ-
 ટે નહિ અને તમે કેહશે જો જેમ કો-
 ડ પુરુષને રજ્જુને વિષે સર્પનો ભ્ર-
 મ થાય છે, તથા છિપને વિષે રૂપા
 નો ભ્રમ થાય છે ને સ્થંનને વિષે ચો-
 રનો ભ્રમ થાય છે તેમ બ્રહ્મને વિષે
 માયા તથા જીવૈશ્વરરૂપ જગત-
 નો ભ્રમ થાય છે તારે તેને વિષે અ

मारि आ आशंका छे जे मनुष्य
 ने रज्जुने विषे जे सर्पनो भ्रम था
 य छे तेतो कोइ ठकांणे साचो सर्प
 दिठो छे तेणे करिने थाय छे ने छि
 पमां रुपानो ने स्थंजमां चोरनो
 भ्रम थाय छे ते पण साचु जे रुप
 ने साचो जे चोर ते दिठा छे तो ते
 णे करिने थाय छे माटे तमारे मते
 मिथ्या ने कल्पित ने अवस्तु एवं
 जे माया जीव ईश्वररुप जगत् ते-
 नो आरोपण रूप भ्रम ते ब्रह्म ते
 ने विषे केम घटेने जो कोइ स्थान
 के माया जीव ईश्वर रुप जगत् सा
 चु होय तो घटे अने वलि दृष्टांत-

માં તો પૂર્વે દિઠાં જે સર્પ રુપુ ને ચો
ર તે સાચાં છે ને રજ્જુ છિપને ને સ્થં
ન્ન તે પણ સાચા છે ॥ ને તેમને વિ
પે સર્પ રુપુ ને ચોર તે સાચાં છે ને
રજ્જુ છિપને સ્થંન્ન તે પણ સાચાં
છે ને તેમને વિપે સર્પ રુપુ ને ચોર તે
મને દેખવાવાલો પુરુષ તે પણ સા
ચો છે ને સિદ્ધાંતમાં તો તમારે મતે
એક બ્રહ્મજ સત્ય છે ॥ ને જગત્ તો
મિથ્યા છે ને જેણે બ્રહ્મને નિર્ણય એ
જગત્ દિઠું તે દેખવાવાળો એણે મિ
થ્યા છે માટે એ દૃષ્ટાંત સારું સિ-
દ્ધાંત સાથે વિરુદ્ધ છે ॥ ને જ્યારે ત
મે દોષને અસત્ય માનિને ભૂમને

साचो मानो छो तारे अधिकरण
 ने पण मिथ्या मानिने पण भ्रम
 ने साचो मानो तारे तो तमारे ब्र
 ह्मने पण मानवानी जरूर नहि
 माटे तमारे मतेज तमारु बोलवुं
 मिथ्या थयु ॥ अने वलि तमं के'शो
 जे जेम एक चंद्रमाने विषे बे चंद्र
 जणाय छे तेम एक ब्रह्मने विषे ज
 गतरूप द्वैतपणु जणाय छे तारे ए
 ने विषे तमारे मते मोटो बाध छे
 शाथि . एक चंद्रने विषे जे बे चंद्र
 जणाय छे तो देखनारा पुरुषना
 नेत्रने विषे तीमिरादिक दोष छे ते
 साचो छे तेथि तेने बे चंद्र जणाय

છે ॥ અને બ્રહ્મને વિષે અવિદ્યાયે
 કરિને દ્વૈતપણુ જણાયુ તે અવિદ્યા
 પણ તમારે મતે મિથ્યા છે ને દેશ-
 નારો પણ મિથ્યા છે માટે એ દૃષ્ટાં-
 ત તે સિદ્ધાંત સાથે વિરુદ્ધ છે અને
 તમે કહેશો જે કનક તે જેમ કુંડલ
 થાય છે તેમ એક એવું બ્રહ્મ જે તે અંશાં
 શિ નાવે કરિને જીવ ईશ્વરાદિક
 સર્વ રૂપે થયુ છે ત્યારે એને વિષે પ
 ણ આ મોટો બાધ છે જે વિકારવા
 નને છેદવા યોગ્ય એવું જે સુવર્ણ તે
 નાં કુંડલ આદિક આકાર તે તો ઘ
 ટે ને વલ્લિ એ આકાર તે વિજાતીય
 નથિ ને એ આકારનો કરનારો સો

નિ જિન્ન છે તેમ બ્રહ્મ તો નિર્વિકા
 ર છે ને અછેદ્ય છે ને અકર્તા છે તે
 વિકારને કેમ પાંમે ને વિજાતીયપ
 ણે કરિને જડ મિથ્યા ને દુઃસ્વરૂપ
 જગત્ રૂપે કેમ થાય ને સોનિની
 પેઠે વિકારનો કરનાર કોણ છે તે
 માટે કનક કુંડલ દૃષ્ટાંત પણ ત-
 મારે મતે સિદ્ધાંત સાથે ન મળ્યું ॥
 અને વલ્લિ તમે એમ કેહેશો જે એક
 બ્રહ્મ છે તે સ્વઈછાયે જીવરૂપે થયું
 છે ॥ તો એને વિષે પણ મોટો બાધ
 આવે છે જે કોઈક ડાયો મનુષ્ય
 હોય તે પણ પોતાને દુઃસ્વ તેવું રિ
 ત્યે પોતે કરતો નથી ને આતો સ-

વર્જ્ય એવું જે બ્રહ્મ તેજ પોતાની ઇચ્છા
 યે કરીને પશુ મનુષ્યાદિક અને
 ક જીવરૂપ થઈને નરક ચોરાશિનુ
 માટુંકષ્ટભોગવેછે એવિ રિત્યે પોતા
 નેજ દુઃખનુ દેનારુ જે જગત્ તેનુ
 જે બ્રહ્મને નિર્માણ કરવું એ બ્રહ્મને
 વિષે સંન્નવે નહિ અને તમો એમ
 કહોછો જે બ્રહ્મજ સર્વ જીવરૂપે થ
 યુ છે તારે તેમાં પણ આ આશંકા
 છે જે કેટલાક ઋષિછે તે પોતાના
 કલ્યાણને અર્થેકૃત્ત્વચાંદ્રાયણ ઇન્દ્રિ
 યોનુ દમન તથા વેદાધ્યયન શ્રવ-
 ã મનન નિદિધ્યાસ આદિક પ્ર-
 યાસને કરે છે તે કરવાનું શું પ્રયો-

જન છે કેમ જે એકરનારો તે ક્યાં
 બિજો છે એતો પોતે બ્રહ્મજ છે એવિ
 રિત્યના મોટા બાધ આવે છે માટે
 તમારો અંશ અંશિવાદ તે સ્કોટોછે
 અને તમે કેશો જે જ્યાં સુધિ અ-
 જ્ઞાન દશા છે તાં સુધિ જીવ ईश्वर
 માયા ગુરુ શિષ્ય इत्यादિક જગ-
 ત્ સાચુ જણાય છે ને જ્યારે જ્ઞાન
 થાય છે તારે તો એક બ્રહ્મજ સત્ય
 છે ને બિજુ સર્વે અસત્ય છે તારે એ
 માં અમે આશંકા કરિયે છેયે જે
 સાચા જે જ્ઞાનિ પુરુષ તેને એક બ્ર-
 હ્મ સત્ય છે ને બીજુ સર્વે તેમિથ્યા છે
 એવું જ્ઞાન થયુ છે કે નથિ થયુ અ

ने जो थयुंछे एम केहेशो तो ते ज्ञा
नि पुरुषने शिष्य प्रत्ये उपदेश क
रवो नहि घटे केम जे उपदेश कर
वानि तो एम रीति छे जे आ हुं गु
रु ते ज्ञानी छुं ने आ शिष्य ते अ
ज्ञानि छे ने आवि रित्यना ज्ञान-
ने उपदेश करिने ए शिष्यना अ-
ज्ञानने हुं टालु एवो न्नेद साचोज
णायछे ने गुरुने तो एक ब्रह्मनुज्ञा
न थयुंछे माटे सर्वेने ब्रह्मरूपेज दे
खे छे माटे उपदेश करवो नहि घ
टे ने एगुरुने एक ब्रह्मनु ज्ञान नथि
थयु एम केहेशो तो अज्ञानि गुरु
ते शिष्यने शो उपदेश करे केमजे

જેમ શિષ્ય અજ્ઞાનિ છે તેમ ગુરુ
 પણ અજ્ઞાનિ છે તારે તો ગુરુ શિ-
 શ્ય એ બેયને વિષે સમપણુ આવ્યું
 પણ ગુરુને વિષે અધિકપણુ ન
 આવ્યું માટે સર્વ શાસ્ત્રને વિષે જ્ઞા-
 નિ ગુરુનેજ ઉપદેશ કરવાનો અ-
 ધિકાર છે એમ કહ્યું આવી રીત્ય
 ને બાધે યુક્ત જે બ્રહ્મ નિરૂપણ તે-
 ને મોટા કહે નહિ ॥ ને પૂર્વાપર શ્રુ-
 તિયોના બાધે રહિત જે બ્રહ્મ નિરૂ-
 પણ તેતો શેષના અવતાર જે રામા-
 નુજાચાર્ય તેમનુ કરેલુ જે વ્યાસ
 સૂત્રનુ શ્રી આપ્ય તથા જગવદ્દી-
 તા આપ્ય તેમાં છે તેને અનુસારે

અમે આ બ્રહ્મ સ્વરૂપનું નિરૂપણ
 કરિયે છેયે જે સર્વ શ્રુતિ સ્મૃતિને
 વિષે બ્રહ્મ કેતાં સહજ સ્વભાવે સ્વ
 રૂપે કરીને ને ગુણે કરિને મોટા એ
 વા જે પુરુષોત્તમ જગવાન તે સદા
 દિવ્ય મર્તિમાન દિવ્ય વિગ્રહ ક-
 ત્યા છે ને એ જે પુરુષોત્તમ જગવા
 ન તે પોતાના અક્ષર ધામમાં રહ્યા
 થકા પોતાની શક્તિયે કરિને સર્વે
 જીવને યથાયોગ્ય કર્મ ફલ દેવા-
 ને અર્થે અંતર્યામિ રૂપે બહુપણાને
 પામ્યા થકા સર્વ જીવ પ્રત્યે વ્યા-
 પ્યા છે અને એ પુરુષોત્તમ જગવા
 ન માયિક અવયવે રહિત છે ને સ

દા દિવ્ય અવયવે જુક્ત છે અને પો
 તાના તેજ પુંજ તેણે કરિને એ મૂર્તિ
 ઢંકાણિ છે તે સારુ એકાંતિક નૈ-
 ક્તિયે રહિત એવા જે કેવલ આત્મ
 જ્ઞાનિ તે એ મૂર્તિને દેખતા નથિ મા
 ટે નિરાકાર કહે છે અને એકાંતિ-
 ક નૈકતિયે સહિત જે જગવન્નિષ્ઠ
 જ્ઞાનિ તેતો તેજમાં એ મૂર્તિને દેખે
 છે માટે સદા સાકાર કહે છે અને
 એ જગવાનને વિષે માયાના સત્વા
 દિક ગુણ નથિ માટે એ નિર્ગુણ છે
 ને એ જગવાનને વિષે સત્ય સંક-
 લ્પપણુ તથા નિરતિશય જ્ઞાન એ-
 શ્વર્ય તેજ બલ પ્રતાપપણુ એ આ-

દિક અનંત કલ્યાણકારિ દિવ્ય
 ગુણ રહ્યા છે માટે સગુણ છે અને
 એ જગવાનમાંથી જીવને ઉપજ્યા
 કહિયે તો ગીતામાં ને વેદમાં જી-
 વને અજન્મા સનાતનને નિત્ય ક-
 હ્યા છે તે ઘટે નહિ માટે જીવ મા-
 યાને પુરુષોત્તમ જગવાન એ ત્રણે
 અનાદિ છે ને એ જગવાન છે તે મા-
 યાને જીવને મુક્ત તેના નિયંતા છે
 ને સ્વતંત્ર છે ને સર્વ જીવ છે તે મા-
 યાએ કરિને બંધાણા છે ને પરતંત્ર
 છે અને એ જ જગવાન તે દયાએ ક-
 રિને જીવના કલ્યાણને અર્થે યુગ
 યુગને વિષે શમકૃપ્નાદિક અવ-

તારને ધરે છે તે જગવાનને જ્યારે
 એ જીવ જજે છે તારે માયાના બંધ
 નથિ છુટિને સચ્ચિદાનંદમય એવિ
 જાગવતિ તનુને પામિને જગવાન
 ના ધામને પામે છે ને અઘંડ જ-
 ગવાનનિ સેવામાં રહેછે ને ફરિને
 કાલને કર્મને માયા તેમને આધિ
 ન થતા નથિ ॥ એવિ રીત્યે સર્વ વેદ
 પુરાણ સ્મૃતિયોનો સિદ્ધાંત છે ॥ ૧ ॥
 ॥ પદરાગગર્ભિ ॥ અક્ષરધામથિ આ
 વિયાસહજાનંદસ્વામિ ॥ અગણિ
 તમુક્તને સ્વાવિયાસંગે બહુનાં મી ॥ ૧
 ॥ આવિવશ્યાગઢપુરમાં પ્રભુ જવજ
 યહારિ ॥ કરિકૃપા અદ્ભૂતને તાર્યાં

नरनारि ॥२॥ पुरुषोत्तमनावास-
 थिपुरिशोन्नेछेसारि ॥ अखंडरया
 अलवेदढोआविदेवमोरारि ॥३॥
 एपुरिअक्षरधांमथिनहिनुन्यलग्ना
 र ॥ कृष्णानंदकेकपाकरी रियासु-
 खदातार ॥४॥ पद १ ॥ एपुरिमांए
 कस्थाननंअक्षरभुवनछेनाम ॥ ते
 मांअतिशैप्रतिथिपोतेरियाघनश्यां
 म ॥१॥ आगल्यएकआगारछेसुं
 दरशोन्नीतुंसार ॥ श्वेतद्विपपतिशां
 मक्षोपधराव्यातेठार ॥१॥ महामु
 कएकआपनो जेनेशांमसुंस्नेह ॥
 श्रीहरीनीसजाकारणे धर्योस्त्रिब
 नोदेह ॥३॥ चोकसुंदररक्षियामणो

अतिश्रोपेऽनुप ॥ ऋणानंदके
 ऋपानिधिकरेसन्नाऽनुप ॥ ४ ॥ पद
 २ ॥ एहभुवननेत्रागारएबरोबरय
 केवाय ॥ नुन्यनहि एक एकथीसम
 तुल्यलेवाय ॥ १ ॥ सर्वोपरिजेश्रीह
 रिद्विश्वरअवतारि ॥ गोपिनाथरू
 पेबनिवशियागीरधारि ॥ २ ॥ देव
 तिरथनेजक्तमांफरेतेसंगत्तांय ॥ प
 णगोपिनाथनिररूयातणुं पुन्यअ
 धिकगणाय ॥ ३ ॥ लक्ष्मिबागमां
 मावनुंमंदिरनहिनुन्य ॥ जगन्नाथ
 नीजात्राथकिथायसोगणुं पुन्य ॥
 ४ ॥ दुर्गपुरिनीनिंदाकरेतेमहापंच
 पापि ॥ ऋणानंदकेऋतांततेनेमा

रेदुखत्रापि ॥५॥ पद ॥३॥ घणुरि
 यागढपुरमांविजेरीयालगार ॥ गा
 क्षात्रवस्थाएस्थलमातिनोकउंनि
 रधार ॥१॥ सतावनेवेठागादियेजेत
 पुरनमांइ ॥ पछेफर्याछेसोरठमांप्र
 भुजनसुखदाइ ॥२॥ सोरठकछगुर्ज
 रनेकाठियावाडकउं ॥ सातवर्षसु
 धिशांमलेसुखत्राप्यांछेवउ ॥३॥
 सोरठदेशमां शांमलेकर्यां उत्तम-
 कांम ॥ कृष्णानंदकहेकेउतेहगांम
 नानांम ॥४॥ पद ॥४॥ ललितअति
 पुरसोजनेआखुं पिपलांणुं ॥ मांग-
 रोलमाणावद्धनैपंचाणुं वखांणुं ॥
 १॥ मेघपुरअगत्राइनैकउकालवां

णि॥ एसखेगांमउपखेवालेबउद
 यात्रांणि॥२॥ महोत्सवमांगरोल
 मांपिपलांणेचोराशि॥ अगत्राइ-
 आपेकखोउत्सवअविनाशि॥३॥
 पंचातिरथिमांप्रेमसुंसौजननेजावुं
 ॥क्रण्णानंदकेकउंनकिओझतमां-
 नावुं॥४॥पद॥५॥धन्यधन्यभुमिए
 हछेपिपलाणानिचारि॥जियांरा-
 मानंदस्वमीनेमल्याअवतारि॥७
 ॥जेमछापैयाछेजन्मनुंतेमदिक्षाने
 गादि॥पांम्यापोतेप्रथमतियांमाटे
 तिरथआदि॥२॥पांम्यादिक्षापि-
 प्लमांजेतपरअनिशेके॥ निन्न
 निनगांमबेयछेएमजांणोविवेक॥

३॥ जातां वलतां जनसौमलिजेतपु
 रमां जाज्यो ॥ पछेकरिपंचतिरथि
 सौओझतमांनाज्यो॥४॥ सातवर
 ससोरठमां वशियाअविनाश ॥ क
 ण्णानंदके कपानिधियेकरयोगढडे
 वास॥५॥ पद॥६॥ संवत् अठारचो
 सठमां वासुदेवनेस्थाप्या ॥ पुजवा
 प्रेमीजननेवालेमहानिधिआप्या
 ॥७॥ प्रथमदेवपधरावियाथावाज
 नपरायण ॥ माटेएहनंनामछेआ-
 दिनारायण॥२॥ ओपेछेअधिक
 ओरडारुडोशोनेछेचोक॥ दर्शनेदे
 शविदेशथिबउआवेछेलोक ॥ ३ ॥
 चोकमांसुंदरशोन्नतोदिशेलिंबअ

पारा॥ ऋष्नांनदकेत्रिदशनांतरुमां
 नेधिकार॥४॥पदा॥७॥धन्यधन्यद्व
 क्षिमबागनेवाक्षेप्रख्यातकिधि॥वि
 र्जातटवृंदावननिपोतेउपमादिधि
 ॥ १ ॥ अनुपएउपवनमांएकबेठ
 कसारि ॥ त्यांबउनामीविराजता-
 अखंडगिरधारि ॥२॥राधाबागर
 रलियामणी अक्षिबागछेबिजी ॥
 जुगलबागअतिजोडछेजीयांबउ-
 फर्याश्रीजी॥३॥गोकुलवृंदावन
 निकहिउपमानजाय ॥ प्रगटप्रभु-
 ज्यां पधारियातेतोअधिककेवाय
 ॥४॥अखंडानंदमुनितणिशेवाअ
 नयेकिधि॥ऋष्नांनंदवरआपियो

पुरिचरकरिद्विधि॥५॥पद ॥८॥ व
 दिकउवारताल्पमां वाक्षेवउकरि-
 दिदा॥ करेसमैयाशोन्नतासौजन
 करिन्नेदा॥१॥छापगोमतिरणछो
 डजीवरतादमांस्थाप्या।गांमकर्युं
 एहगादिनुं॥ वाक्षेवउसुखआप्यां
 ॥२॥आज्ञाकरिअदवेदडेसतसं-
 गिनेपदी॥छापदेवीवरताल्पमांह
 रिजननेमदि॥३॥पुजज्येप्रिमेसौ
 तमेआचारजनेआवि॥कृष्णानंद
 केकृपानिधिएविआज्ञाकावि॥४॥
 पद ॥९॥आविनाशिनिआगन्या
 सौवेशिशचडावि॥वारमासमांबे
 वारसौकरेसमैयाआवि॥१॥पोते

प्रभुपणतेसमेवरताल्यपधारे ॥ नि
 र्वनारासउजननेअतिहर्षवधारे ॥
 २ ॥ वालमजीयेवरताल्यनेकरिदेश
 वजिति ॥ दक्षिमनारायणदेवथीवर
 तालशोअिति ॥ ३ ॥ वलीकउवरता
 ल्यनेवालेलाडलडाब्यां ॥ कण्णानं
 दहरिकण्णजीरमानाथपधराव्या-
 ॥ ४ ॥ पद ॥ १० ॥ प्रथमपंचोतेरमां
 स्थाप्यानाथविशाला ॥ दर्शनकरि
 देवनांथियांजनसुखाला ॥ १ ॥ द-
 क्षिमपति पधरावियावरताल्यमां-
 जारे ॥ नरनारायणदेवनेउथाप्या-
 तेवारे ॥ २ ॥ नरस्थाप्याधरगांममां
 नरायणछेजेह ॥ बरानपुरेबीजिया

पोतेअखंडएह॥ ३॥ सतावनथिते-
 छेंतेरसुधिसमैयाकर्या॥ कृष्णानं
 दकेत्यांसुधितेनानिमनठर्या ॥४
 पद ॥ १ १॥ छोतेरेसमैयाबांधिया-
 वेउवरताल्यमांड॥ वेउसमैयाउपरे
 पोतेजइपोचेत्यांड ॥ १॥ छापसमै-
 यानेगोमतिरेछे वरताल्यदाडि ॥
 माटेबिजेद्वेवाछापनिश्रीमुखेथि-
 नापाडि॥ २॥ न्नाइश्रीरामप्रताप-
 जीजेनेश्रीजिसुस्नेह॥ वचनमानि
 वाक्षातणुंपाल्युंअखंडएह॥ ३ ॥
 बारमासमांवेवखतआवेवरताल्य
 वल्लता॥ कृपानिधिहरिकृष्णजीदइ
 दर्शनमल्लता॥ ४॥ अहोएवीवरता-

दृष्टेप्रसादिनिबु ॥ कृष्णानंदवर
 ताक्षनोमहिमा केटलोको ॥ ५ ॥
 ॥ पद ॥ १२ ॥ महिमा अपरमपारछे-
 वरताल्यनोवली ॥ नवब्रह्मादेवा
 धिशतेतेनेनशकेकालि ॥ १ ॥ वाक्षेमा
 रेवरताल्यमांगादिपोतानिधापि ॥
 दत्तपुत्रकर्यादोयनेआचारजपद-
 आपि ॥ २ ॥ सन्नामंडपवरताल्यमां
 सारोसोनेछैवालि ॥ हरिमंडपहरि
 कृष्णनोतेनुंसुंदरफली ॥ ३ ॥ अति
 उत्तमएचोकमांवेउपाटढक्षावि ॥ कृ-
 ष्णानंदपाटउपरेदत्तवेसाख्याआ-
 वि ॥ ४ ॥ पद ॥ १३ ॥ दत्तवेपाटवेसा
 रियावरताल्यनेमांइ ॥ हरिजनेमली

पजियानिराजनकरित्यांइ॥ १॥प-
 छैकरीछेपेरामणिकडांहारअंबर ॥
 अविनाशियेकरिआगन्याकरिपू-
 जासुंदर ॥ २॥ एविरित्येवरताल्य-
 मांआपिदत्तनेगादि ॥ माटेबंधववे
 यनुंस्थानजन्मनुंआदि ॥ ३॥ जेमछे
 श्रीजिनेजन्मनुंजैतपरपिपक्षाणुं ॥
 कृष्णानंदवेयबंधुनोजन्मवरताल-
 जांणुं ॥ ४॥ पद ॥ १४॥ माटेतिरथमो
 टुठरयुंवरताक्षतेअति ॥ गद्धाविपो
 तगोमतिजियांअक्षरपति ॥ १ ॥
 गोमतिसरोवरनेजारेगाक्षवाजाय
 ॥ सुंदरव्रक्षकदंबनोपोतेजैबेसेत्यां-
 य ॥ २॥ विरहहतोएहव्रक्षनेपूर्वज-

न्मनोन्नारि॥सुखथयुंएनिच्छातिये
 निररुयागिरधारि॥३॥करिसेवा-
 नथुबेमलिगोमतिमांअद्भुत॥क्रपा
 निधिनथुजेष्टनेकयाराधानासुत॥
 ४॥मल्यापोतेतेनेप्रितथिआशाए
 मनिपुरि॥कण्णानंदरमानाथना-
 थाप्यादासहजुरि॥५॥पद॥१५॥
 वलिवरतालथिपूर्वमां छेबेआंवा-
 अनुपा॥तियांहिडोत्तोबंधावियोझु
 ल्याशांमस्वरूप॥१॥एहस्थलेअ-
 वतारीतेहरिजननेसंगे॥होजगला
 विवेरंगनापोतेरम्याछेरंगे॥२॥एह
 गांमथिउत्तरमां बांमणोदित्तिरां-
 प्ये॥पोतेप्रभुजिपधारियाहरिजन

नितांण्ये॥३॥रात्यरइल्लइरासनेति
 यांतुरंगफराव्या ॥ दर्शनदेइनिज-
 दासनेपाछावरताल्यआव्या ॥४॥
 ॥रम्याज्माजियांश्रीहरितेतोवात-
 अमुल्या॥ कृष्णानंदवरताक्षनेकरि
 अक्षरतुल्या॥पद॥१६॥ ॥ ॥

समाप्त.

